

Finaal verrekenbeding dood en begraven.

*nieuws
legal, particulieren,*

15 januari 2018

Een finaal verrekenbeding was de clause bij uitstek voor personen die getrouwd waren met scheiding van goederen om bij beëindiging van het huwelijk toch nog solidariteit tussen beiden te verkrijgen. Bovendien had deze clause een niet te verwaarlozen voordeel inzake successierechten. Dat deze intro in de verleden tijd is geschreven is te danken aan de slechte verliezersmentaliteit van de fiscus: *if we can't beat them, change the law.*

Wat is een finaal verrekenbeding?

Het finaal verrekenbeding is een clause in een huwelijkscontract. De clause strekt ertoe om bij de beëindiging van een huwelijk met scheiding van goederen de twee vermogens te verrekenen. Dit houdt in dat deze vermogens de fictie krijgen alsof ze gemeenschappelijk zijn.

Concreet betekent dit dat wanneer een partner tijdens het huwelijk met scheiding van goederen meer vermogen heeft opgebouwd dan de andere, de ongelijkheid inzake die vermogens alsnog weggewerkt kan worden. De vermogens worden namelijk verrekend volgens een vastgelegde verrekensleutel. Het finaal verrekenbeding krijgt uitwerking bij de beëindiging van het huwelijk. Dit kan een echtscheiding of een overlijden zijn. Vaak zal in de clause gespecificeerd worden in welke gevallen het finaal verrekenbeding al dan niet geldt.

In het kader van successieplanning

In het kader van successieplanning werd het finaal verrekenbeding vaak gebruikt omwille van de gunstige invloed op het betalen van successierechten. De clause krijgt immers uitwerking indien één van beide overlijdt. De langstlevende ontvangt echter vermogen op basis van voorwaarden in het huwelijkscontract en niet naar aanleiding van de nalatenschap. Het gevolg is dat het verrekenbeding niet belast kon worden met successierechten. Rechtsleer en rechtspraak zaten hier meestal op dezelfde lijn.

Daarnaast houdt de verrekening een schuld in van de overledene ten opzichte van de langstlevende. Deze schuld was in de nalatenschap fiscaal aftrekbaar van het passief. Het Hof van Cassatie heeft in zijn arrest van 24 maart 2017 deze aftrekbaarheid van de verrekenschuld bevestigd.

Toch successierechten betalen

Door het decreet van 8 december 2017 heeft de Vlaamse decreetgever de positieve gevolgen van ondermeer dit arrest van het Hof van Cassatie volledig van tafel geveegd. De wijziging houdt in dat bij de uitwerking van een finaal verrekenbeding wel successierechten zullen betaald moeten worden.

Volgens de memorie van toelichting was het doel van de decreetgever het creëren van gelijkheid tussen het huwelijk onder wettelijk stelsel en het huwelijk met scheiding van goederen. Dit blijkt echter niet het geval te zijn. De decreetgever heeft gezorgd voor meer ongelijkheid tussen beide stelsel. Onder het wettelijk stelsel zijn immers enkel successierechten verschuldigd indien de langstlevende meer dan de helft van het gemeenschappelijk vermogen ontvangt. Door de wetswijziging is bij de uitwerking van een finaal verrekenbeding in het kader van het huwelijk met scheiding van goederen op het volledige verrekende deel successierechten verschuldigd. Voer voor het Grondwettelijk Hof?

Inwerkingtreding

De wetswijziging is inwerking getreden op 24 december 2017. Dit heeft als gevolg dat alle nalatenschappen die vanaf die datum openvallen onder deze nieuwe regeling vallen. Indien het een optioneel finaal verrekenbeding betreft, kan men nog ontsnappen door simpelweg het finaal verrekenbeding niet te kiezen. In de andere gevallen kan een wijziging van het huwelijkscontract soelaas bieden. Verder is het afwachten of iemand zich geroepen voelt om naar het Grondwettelijk Hof te stappen.

Nesrine Jelti

Check atern.io/nieuws voor
meer finance, tax en legal
nieuws.

aternio